

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 225/2532

บริษัท กมลเดช จำกัด

โจทก์

บริษัท ธนกิจประกันภัย จำกัด

จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 798, 806, 863

โจทก์เช่าซื้อรถยนต์คันที่เอาประกันภัยมาใช้ในกิจการของโจทก์โดยมอบหมายให้ พ.ผู้ถือหุ้นของบริษัทโจทก์เป็นผู้ดำเนินกิจการทุกอย่างเกี่ยวกับรถยนต์ของโจทก์ พ.นำรถยนต์คันดังกล่าวไปทำประกันภัยไว้กับจำเลยแทนโจทก์ และโจทก์เป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยเช่นนี้ ถือว่าโจทก์เป็นผู้เอาประกันภัยเมื่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ครอบครองและใช้ประโยชน์ในรถยนต์คันที่เอาประกันภัยซึ่งโจทก์เช่าซื้อมา โจทก์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยไว้ สัญญาประกันภัยย่อมมีผลสมบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 กรณีเช่นนี้โจทก์เป็นตุลาการมิได้เปิดเผยชื่อ การตั้ง พ. เป็นตัวแทนจึงไม่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือตามมาตรา 798 และโจทก์ตุลาการซึ่งมิได้เปิดเผยชื่อย่อมแสดงตนให้ปรากฏและเข้ารับเอาสัญญาประกันภัยที่ พ. ตัวแทนทำไว้กับจำเลยแทนตนได้ตามมาตรา 806

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ครอบครองรถยนต์บรรทุกคันเกิดเหตุโดยเช่าซื้อมา และมอบให้นายพีรเดช ไชยศรีหา เป็นตัวแทนไม่เปิดเผยชื่อนำรถยนต์คันดังกล่าวไปทำสัญญาประกันภัยไว้กับจำเลย ระหว่างอายุสัญญา มีคนร้ายลักเอารถยนต์คันดังกล่าวไป ต่อมาได้คืนมาในสภาพที่เสียหาย จำเลยไม่ชำระค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำเลยให้การว่า โจทก์มิได้มอบอำนาจให้นายพีรเดชนำรถยนต์คันดังกล่าวไปทำประกันภัยกับจำเลย นายพีรเดชไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย สัญญาประกันภัยไม่ผูกพันจำเลย ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับว่า ให้จำเลยใช้เงินแก่โจทก์ 250,000 บาท จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันเป็นอันยุติฟังได้ว่า โจทก์เช่าซื้อรถยนต์คันที่เอาประกันภัยมาใช้ในกิจการของโจทก์โจทก์ได้มอบหมายให้นายพีรเดชผู้ถือหุ้นของบริษัทโจทก์เป็นผู้ดำเนินกิจการทุกอย่างเกี่ยวกับรถยนต์ของโจทก์นายพีรเดชเป็นผู้ทำสัญญาประกันภัยรถยนต์คันดังกล่าวไว้กับจำเลยแทนโจทก์ และโจทก์เป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย เห็นว่าเมื่อฟังได้ว่านายพีรเดชทำสัญญาประกันภัยไว้กับจำเลยแทนโจทก์ ก็ต้องถือว่าโจทก์เป็นผู้เอาประกันภัย ไม่ใช่ นายพีรเดชเป็นผู้เอาประกันภัยเมื่อโจทก์เป็นผู้ครอบครองและใช้ประโยชน์รถยนต์คันที่เอาประกันภัยซึ่งโจทก์เช่าซื้อมาโจทก์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ สัญญาประกันภัยย่อมมีผลสมบูรณ์ผูกพันโจทก์และจำเลย หาใช่กรณีที่ผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 ดังที่จำเลยฎีกาไม่และกรณีนี้โจทก์ตุลาการซึ่งมิได้เปิดเผยชื่อได้แสดงตนให้ปรากฏ เข้ารับเอาสัญญาประกันภัยที่นายพีรเดชตัวแทนได้ทำไว้กับจำเลยแทนตนซึ่งโจทก์เข้ารับเอาสัญญานี้ได้ตามมาตรา 806 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ที่จำเลยฎีกากว่า คดีการตั้งตัวแทนไม่ได้มีหลักฐานเป็นหนังสือจึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 798 เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวใช้แก่กรณีที่มีการตั้งตัวแทนจริง ๆ ส่วนกรณีตุลาการซึ่งมิได้เปิดเผยชื่อตามมาตรา 806 นั้น ย่อมแสดงอยู่ในตัวแล้วว่า การตั้งตัวแทนมิได้มีหลักฐานเป็นหนังสือ เพราะ

หากมีหลักฐานเป็นหนังสือแล้ว ก็ไม่ใช่ตัวการซึ่งมิได้เปิดเผยชื่อ ดังนั้น จึงจะนำมาตรา 798 มาใช้บังคับแก่กรณี ตัวการซึ่งมิได้เปิดเผยชื่อในคดีนี้ไม่ได้

ที่จำเลยฎีกาอีกข้อหนึ่งว่า สัญญาประกันภัยมิใช่สัญญาธรรมดาทั่วไป แต่เป็นสัญญาที่ผู้รับประกันภัยจะต้องพิจารณาบุคคลผู้เอาประกันภัยเป็นข้อสำคัญ เพื่อการพิจารณาเรื่องเบี้ยประกันภัย หรือเพื่อพิจารณาว่าสมควรจะรับประกันภัยไว้หรือไม่ เมื่อนายพิรเดชเป็นนายพิรเดชเป็นเจ้าของรถ การพิจารณาเรื่องเบี้ยประกันภัยหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ย่อมแตกต่างจากกรณีผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคลนั้นเห็นว่า แม้จำเลยจะอ้างว่านายพิรเดชตัวแทนของโจทก์ละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงที่ว่ารถยนต์คันที่เอาประกันภัยนั้น นิติบุคคลโจทก์เป็นผู้ครอบครองใช้ประโยชน์ ซึ่งอาจจะได้จูงใจจำเลยผู้รับประกันภัยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีกหรือให้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา ก็เพียงแต่ทำให้สัญญาประกันภัยตกเป็นโมฆะตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 บัญญัติไว้เท่านั้นข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยได้ใช้สิทธิบอกล้างสัญญาประกันภัยฉบับนี้ โดยอาศัยเหตุที่จำเลยกล่าวอ้างมาข้างต้น นอกจากนี้จำเลยไม่ได้ยกปัญหานี้ขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การด้วย ดังนั้นจำเลยจึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อรถยนต์คันที่เอาประกันภัยของโจทก์ที่ถูกรายลักเอาส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ติดประจำอยู่ไปที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น"

พิพากษายืน

(เกียรติ จาตนิลพันธุ์ - บุญส่ง คล้ายแก้ว - พัลลภ พิสิษฐ์สังฆการ)